

Sygn. akt II K 468/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący SSR Jacek Niewiadomski

Protokolant st. sekr. sądowy Małgorzata Oks - Kwapisiewicz

w obecności ----- Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 06 listopada 2017 r.

sprawy J. B.

syna W. i H. z domu Z.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24/06/2017 r. o godzinie 14:30 w m-ci Z. (...) gm. C. pow. (...) woj. (...), prowadził pojazd R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 0,83 mg/l, 0,93 mg/l, 0,94 mg/l, 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy (...) w sprawie sygn. akt(...),

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego **J. B.** w miejsce zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 24 czerwca 2017 r. o godzinie 14:30 w miejscowości Z. (...) gm. C. pow. (...) woj. (...), prowadził pojazd mechaniczny R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadzącym o godz. 14:35 do stężenia 0,83 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza i ustala okres próby na 2 (dwa) lata,
3. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat,
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 24 czerwca 2017 r.,
5. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego J. B. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie.

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2017 roku około godziny 14:30 w miejscowości Z. (...) gm. C. funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w C. zatrzymali do kontroli drogowej kierującego samochodem marki R. (...) o nr rej. (...). Okazał się nim J. B..

(**dowód:** wyjaśnienia oskarżonego J. B. – k. 64v-65; notatka urzędowa – k. 1)

Funkcjonariusze policji poddali go badaniu stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno – pomiarowym. J. B. znajdował się w stanie nietrzeźwości. Wynik badania przeprowadzonego za pomocą (...) o godzinie 14:35 wyniósł 0,83 mg/l, zaś o godzinie 14:50 wyniósł 0,93 mg/l, a za pomocą A. A.o o godz. 15:17 wyniósł 0,94 mg/l i o godz. 15:20 wyniósł 0,99 mg/l.

(**dowód:** wyjaśnienia oskarżonego J. B. – k. ; notatka urzędowa – k. 1; protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 2, k. 3; notatka urzędowa – k. 4)

J. B. posiada uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii ABC.

(**dowód:** protokół zatrzymania prawa jazdy – k. 5 – 7; kserokopia prawa jazdy – k. 11)

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2017 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w T. M.zatrzymał J. B. prawo jazdy o nr (...) wydane w dniu 27 kwietnia 2016 roku przez Starostę (...), które zostało odebrane w dniu 24 czerwca 2017 roku.

(**dowód:** postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy – k. 12; pismo Prokuratury Rejonowej w/m – k. 13)

J. B. urodził się w (...) roku. Jest żonaty, ma dwójkę dzieci w wieku 13 i 14 lat. Ma wykształcenie zawodowe – tokarz. Posiada gospodarstwo rolne, dom o pow. 70 m2 oraz samochód R. (...) rok prod. 1999. Prowadzi własną działalność gospodarczą. Jego miesięczny dochód wynosi 1200 złotych. J. B. nie był leczony psychologicznie, psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

(**dowód:** dane osobopoznawcze – k. 20)

J. B. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego(...) z dnia 1 grudnia 2008 roku, sygn. akt (...), za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. Wyrokiem tym wymierzono oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 złotych, a ponadto orzeczono środki karne: zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku oraz świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł na rzecz (...) Dziecka. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 9 grudnia 2008 roku. Postanowieniem Sądu Rejonowego (...) z dnia 20 lutego 2009 roku w sprawie o sygn. akt (...) zaliczono zabezpieczenie majątkowe na poczet kary grzywny. W sprawie(...) w dniu 12 lipca 2017 roku sporządzono zawiadomienie do Krajowego Rejestru Karnego o wykonaniu środków karnych.

(**dowód:** dane o karalności – 34-36; wyrok Sądu Rejonowego (...) (...) karta informacyjna – k. 59; postanowienie k. 60; zawiadomienie o wykonaniu środka karanego– k. 61; informacja o wpłacie świadczenia pieniężnego – k. 62; zawiadomienie K. – k. 63)

Na rozprawie w dniu 6 listopada 2017 roku J. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 24 czerwca 2017 roku wypił 4 piwa, gdyż miał imieniny. Pojechał do sklepu oddalonego o 2 km od swojej miejscowości i wtedy został zatrzymany przez policję. Do kierowania potrzebuje prawa jazdy.

(wyjaśnienia J. B. – k. 64v-65)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd opierał się na zgromadzonym w sprawie i pozytywnie ocenionym materiale dowodowym. Nie budzi on wątpliwości ani co do faktu kierowania przez oskarżonego samochodem na drodze publicznej pod wpływem alkoholu, ani też co do wysokości stężenia alkoholu w jego organizmie. Zasadniczym dowodem sprawstwa oskarżonego są przede wszystkim niekwestionowane przez strony w toku postępowania protokoły użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych, którymi zbadano oskarżonego. Sąd przyznał im moc dowodową, gdyż nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w ich sporządzeniu, a nadto ich treść nie była kwestionowana przez oskarżonego. Sąd uznał za wiarygodne przyznanie się oskarżonego do winy.

Przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu koresponduje z wynikami użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu – Alkometr A2.0 i ALCO-SENSOR IV. Oskarżony nie zgłaszał uwag ani zastrzeżeń co do sposobu, ani wyników przedmiotowych badań. Fakt prowadzenia przez oskarżonego pojazdu mechanicznego po drodze publicznej w dniu 24 czerwca 2017 roku potwierdza również treść notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariuszy Policji, którzy dokonali kontroli ruchu drogowego z udziałem oskarżonego.

Sąd uznał, iż czyn oskarżonego wypełnił znamiona występku z art. 178a § 1 kk, a nie – jak wskazano w akcie oskarżenia – z art. 178a § 4 kk. Rzecz w tym, iż skazanie w sprawie (...) Sądu Rejonowego (...) uległo zatarciu z mocy prawa, co wynika z analizy akt przywołanej sprawy.

Zgodnie z art. 76 § 2 kk, jeżeli wobec skazanego orzeczono grzywnę lub środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed ich wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem ich wykonania. Natomiast zgodnie z art. 107 § 4a kk w razie skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania prawomocnego orzeczenia.

W dniu 16 stycznia 2009 roku J. B. uścił świadczenie pieniężne, a postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 lutego 2009 roku w sprawie o sygn. akt (...) zaliczono zabezpieczenie majątkowe na poczet kary grzywny. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 26 marca 2009 roku.

Wobec powyższego, w dniu 26 marca 2010 roku, skazanie w sprawie (...) Sądu Rejonowego (...) uległo zatarciu z mocy prawa.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd uznał oskarżonego za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk, z tą zmianą w opisie zarzucanego mu czynu, że w miejsce wyrażenia „znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,83 mg/l, 0,93 mg/l, 0,94 mg/l, 0,99 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu” przyjął wyrażenie „znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadzącym o godz. 14:35 do stężenia 0,83 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu”.

Powyższe oznacza, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku określonego w art. 178a § 1 kk, gdyż jechał na drodze publicznej pojazdem mechanicznym znajdując się w stanie nietrzeźwości, zaś zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 kk, który zawiera definicję stanu nietrzeźwości. Zgodnie bowiem ze wskazanym przepisem stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony niewątpliwie spożywał przed rozpoczęciem jazdy alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Swoim zachowaniem zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Sąd wymierzył oskarżonemu J. B. za przypisany mu czyn karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu stosownej wysokości karę, Sąd wziął pod uwagę niebagatelny ładunek społecznej szkodliwości przestępstwa i znaczący stopień winy oskarżonego. Nie można bowiem tracić z pola widzenia, iż stan nietrzeźwości oskarżonego był znaczny. Z drugiej strony, oskarżony prowadził pojazd na krótkim odcinku drogi.

Kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu za popełniony występki jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, przy czym wymiar kary uwzględnia wskazane wyżej okoliczności. Ponadto Sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, zwłaszcza w środowisku lokalnym oskarżonego.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. B. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele, będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 kk, zawieszając wykonanie kary, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Sąd uznał, iż orzeczenie względem oskarżonego kary bezwzględnego pozbawienia wolności niczemu by nie służyło, zaś obecna postawa życiowa oskarżonego nakazuje dać mu szansę i warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat dwóch.

Orzeczonej wobec oskarżonego J. B. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat uwzględnia skalę naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez tegoż oskarżonego. Podkreślić należy, że zawartość alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego przekroczyła ponad trzykrotnie granicę stanu nietrzeźwości, o której mowa w art. 115 § 16 kk. Oskarżony miał pełną świadomość stanu w jakim się znajduje – w dniu zdarzenia wypił przecież 4 piwa. Pomimo tego zdecydował się na jazdę samochodem. Niewątpliwie oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w takim stopniu, iż wyprowadzić należy wniosek, że prowadzenie przez oskarżonego jakichkolwiek pojazdów mechanicznych w chwili obecnej zagraża bezpieczeństwu w komunikacji, zaś oskarżony powinien przemyśleć swoje zachowanie, ażeby nie powodować takiego zagrożenia w przyszłości. Nie może w tej sytuacji ulegać wątpliwości, że swoim zachowaniem oskarżony wykazał, że prowadzenie przez niego wszelkich pojazdów mechanicznych zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Brak było jakichkolwiek podstaw, aby orzeczonej wobec niego zakaz ograniczyć jedynie do prowadzenia pojazdów określonej kategorii. Sąd miał przy tym na względzie, iż w zakres orzeczenia o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych, w pierwszej kolejności, powinno wchodzić uprawnienie do prowadzenia pojazdu tego rodzaju, którym sprawca dopuścił się przestępstwa. Nie oznacza to jednak, że niedopuszczalne jest, w sytuacji określonej w art. 42 § 2 kk, orzekanie zakazu dotyczącego również innych rodzajów pojazdów, niż ten, którym poruszał się sprawca. W ocenie Sądu orzeczonej wymiar środka karnego spełnia wszelkie jego cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i prewencji ogólnej.

Zgodnie z art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego – zakazu prowadzenia pojazdów, zalicza się okres rzeczywistego stosowania odpowiadających im rodzajowo środków zapobiegawczych – zatrzymanie prawa jazdy. W związku z powyższym na poczet orzeczonego zakazu, na podstawie art. 63 § 4 kk, Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 24 czerwca 2017 roku.

Na podstawie art. 43a § 2 kk, w przypadku skazania za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 kk Sąd nakłada na oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie co najmniej 5000 złotych. Mając w szczególności na względzie trudną sytuację majątkową oskarżonego, który osiąga niewielkie dochody, a na utrzymaniu dwójkę dzieci, Sąd ustalił wysokość tego świadczenia na minimalnym, wskazanym w przepisie art. 43a § 2 kk, poziomie.

Rozstrzygając o kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego J. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie, przy czym wysokość opłaty Sąd ustalił na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).